

Anhang B

til

1852.

Rigsdagstidenden. № 39.

Tredie Session. — Udvalgenes Betænkninger.

XLIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillægsbevilling til
Finantsloven for 1850—51.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Den foreliggende Tillægsbevilling til Finantsloven for 1850—51 adskiller sig fra den første Tillægsbevilling, som under 27de Marts 1851 er bleven til Lov, derved, at der i nærværende Lov ikke, som i hiin, er Anledning til at skjelne imellem de Summer, som allerede ere anvendte, og dem, som kun foreslaaes anvendte, efterdem alle de opførte Summer allerede ere komne til Udgift for Statskassen. Der bliver altsaa her Spørgsmaal om, deels, hvorvidt Regjeringen i hvert enkelt Tilfælde har havt tilstrækkelig Grund til at overskride den ved Finantsloven og den første Tillægsbevillingslov givne Bemyndigelse, deels, hvorvidt hver enkelt Overskridelse er af den Art, at Dækning af Ansvaret derfor hensigtsmæssigt kan søges og gives gjennem en Tillægsbevillingslov.

Udvalget er kommet til den Anskuelse, at der ved ingen af de i det foreliggende Forslag opførte Poster er Anledning til at foretage nogen Forandring, hvorved allerede nu bestemt udtrykkes, at Regjeringen ikke burde have afholdt den omspurgte Udgift. Ved enkelte af dem har Udvalget vel været i Tvivl desangaaende; men det har maattet erkjende, at Spørgsmaalet derom var af en saa indviklet Natur, at Klarhed først igjennem Revisionen kunde bringes tilveie; saaledes findes i Lovforslagets § 3 under Nr. 3 opført en Sum af

14,155 Rbd. 23 s. til Udgifter ved de vestindiske Statsactiver; denne Udgift er i det Væsentlige bevirket ved, at Regjeringen har overtaget Administrationen af Plantager, hvis Ciere ikke vare istand til at opfylde de dem mod Statskassen som Panthaver paahvilende Forpligtelser, at disse Plantager under Regjeringens Administration ikke have givet noget Udbytte, ja, at man endog har troet at maatte anvende ikke ubetydelige Beføstninger paa deres Forbedring. Der har imidlertid frembudt sig Leilighed at sælge den af disse Plantager, paa hvilken man senere fornemmelig har seet sig nødsaget til at anvende Beføstninger; men Regjeringen har ikke indvilget i Salget, da man ikke har kunnet erholde den Pris, som man ansaae for passende. Denne Udgifts Hensigtsmæssighed maa saaledes vistnok ansees for særdeles tvivlsom; men nogen bestemt Mening derom har Udvalget ikke kunnet tilægge sig, da en saadan i det Væsentlige maatte støtte sig til et Skjøn om Tilstanden i Colonierne paa den Tid, da Salget kunde have været iværksat, som først kan erhverves efter langt mere omfattende Undersøgelser, end det har været os muligt at anstille. Dette maa saaledes, efter vor Anskuelse, overlades Statsrevisionen til nærmere Bedømmelse, og, for at denne ikke skal foregribes, mene vi, at den paagældende Post rettest udgaaer her, hvori vi ikke antage, at der allerede nu vil findes indeholdt nogen Paastand om Ansvar. Iøvrigt skulle vi ikke undlade at henpege paa, at de seneste Erfaringer synes at besyrke den tidligere i Rigsdagen udtalte Anskuelse, at Regjeringen ikke gjør vel i at overtage vestindiske Eiendommens Administration enten for egen eller for vedkommende Ciers Regning.